

Glæde over den Stilling, som Forslaget nu har, er noget blandet ved at se Forslaget, saaledes som det er kommet fra Landstinget. Det, der særlig vækker min Betænkelse er det, at Tilskudet fra Kommunerne er forhøjet til 50,000 Kr. pr. Banemil. Hvis virkelig denne Sum skulde blive staaende i Lovforslaget tror jeg, at man har givet denne Bane Gift, og saa tror jeg ikke, det vil være muligt at faae denne Bane anlagt. Smidlertid føler jeg mig dog beroliget ved, at den foregaaende Sag gaar til Finantsudvalget, idet jeg deraf slutter, at ogsaa denne Sag vil gaa derhen, og jeg vil da henstille til Finantsudvalget, at det under Forhandling, særlig med Landstingets Udvalg, vil gjøre deres til, at dette Tilskud kan blive nedsat. Saa vil jeg ogsaa henstille til Finantsudvalget, hvis denne Sag bliver henvist til det, at den Tidfrist, der er sat i § 2 om Tilveiebringelsen af Kommunetilskudene, maa blive flyttet noget længere ud i Tiden, idet jeg mener, at den 1ste Januar 1890 er for kort Frist for denne temmelig tarvelige, fattige Egn til at tilveiebringe dette Tilskud. Det, der egentlig bevægede mig til ikke at frasalde Ordet, var en Hensigt, jeg allerede kom med i Samlingen 1886—1887, og som jeg her vil gjentage. Mellem Hobro Jernbanestation, som jo ligger meget langt uden for Byen, og Hobro Kjøbstad ligger et stort, til Dels bebygget Areal. Dette Areal hører til Aalborg Amt. Beboerne der ere meget uheldigt stillede, idet de paa Grund af Næringslovens Afstandsbestemmelser ikke kunne drive nogen videre borgerlig Næring. Jeg vil derfor henstille til Finantsudvalget, om det ikke var muligt, i denne Lov at vedtage, at dette Areal, der ligger mellem Hobro Kjøbstad og Hobro Jernbanestation, bliver indlemmet i Kjøbstaden samtidig med denne Løvs Ikrafttræden. Jeg er ikke blind for, at det har sine Vanskeligheder i et Forslag som dette, at føre denne Bestemmelse ind, men ligesom der ikke var Noget i Veien for at vedtage paa dette Lovforslag en Tilbringning af Hobro Jernbanestation fra det Sted, hvor den nu ligger, ind til Byen, saaledes forekommer det mig ogsaa at kunne forsvares, om man i dette Forslag flyttede Byen ud til Jernbanestationen. Jeg kan ikke forstaa, hvorpaa Hobro Kjøbstad grunder sin bestemte Modstand mod Indlemmelsen af dette Stykke, samtidig med at Borgerne have sat sig i Bevægelse for at staae en Bane fra Løgstør ned til Hobro. Jeg vil hensele det eventuelle Udvalgs og den ærede Ministers Opmærksomhed paa dette Punkt og finder for Resten ikke Anledning til yderligere Udtalelser, da jeg til min

store Overræstelse ser, at dette Forslag, der for 2 Aar siden ikke havde Spør af Udsigt til at blive ført igjennem Thinget, nu synes at være det eneste Jernbaneforslag, der har nogen Udsigt til at gaa igjennem.

Klein: Det Lovforslag, som foreligger her, burde jo nødvendig kunne gaa meget hurtigt igjennem første Behandling her. Sagen har gjentagne Gange været behandlet udsjorlig baade her i Salen og i det Udvalg, der har været nedsat over Sagen, og der har, naar Sagen har været til Forhandling og Afstemning her i Thinget, været en aldeles overveiende Stemning for en vis Ordning af Jernbanenettet i Himmerland. Dette Lovforslag burde altsaa kunne gaa meget hurtigt til anden Behandling, for derefter, enten gjennem Udvalg eller uden Udvalg, at blive ændret i Overensstemmelse med Folkethingets gjentagne Beslutninger for to Aar siden. Ikke desto mindre er der jo Tegn, som tyde paa, at der er Uvæirskthet oppe for denne Sag. Den Udtalelse, vi i dette Dieblif hørte fra det ærede Medlem fra Hobro (Schjøtz), kunde jo synes at tyde paa, at han halvveis ansaa Seiren for vunden for Hobro, og ikke mindre seirsktølt lod Tønen i det Foredrag, vi for et Dieblif siden hørte fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Tauber). Naar jeg nu ser hen til, hvad det er, hvorpaa et jaadant formentligt Omslag i Folkethingets Stemning skulde begrundes, er det naturligt, at jeg, ligesom det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) kommer til at se hen til den saataldte Beretning, som blev afgivet af et Udvalg, der i forrige Samling var nedsat over de to Jernbanesager, som vi have behandlet i Dag, en Beretning, der først udkom ved sidste Samlings Slutning paa en Tid, hvor jeg vistnok tør sige, at Folkethingets overveiende Flertal var optaget af Tanker, som gif i en ganske anden Retning end disse Jernbanesager. Jeg kunde fristes til at sige, at denne Beretning kom listende sig ind i Folkethinget uden at vække altsfor megen Varm. Jeg vil for mit Vedkommende ærlig bekjende, at jeg ikke anede denne Beretnings Tilværelse, forinden forrige Samling var sluttet, men jeg skal tilføie, at da jeg senere blev bekjendt med den,

Kettelse.